

**Tractatus Exegeticus Ad Librum III. Decretalium Gregorii
IX. Contractus in specie secundum rubricarum ordinem
exponens**

Scharz, Oddo

Salisburgi, 1738

§. I. Quid, & quotuplex sit Commodatum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63816](#)

§. I.

Quid, & quotuplex sit Commodatum?

SUMMARI A.

1. Varia Commodati Etymologia. 2. Ejus definitio & definitionis explicatio. 3. Dividitur in proprium, sive regulare, & improprium, sive irregulare, quam divisionem suo sensu recipimus.

Commodatum ex sua etymologia juxta Schneidewin. ad §. 2. J. Q. M. R. C. O. num. 1. est quasi comodo utensilis datum, vel juxta Azonem in summa C. b. t. quasi comodo gratis datum, sed hanc derivationem non censemus esse legitimam, quia etiam *mutuum* comodo utensilis, & quidem gratis datur; melius ergo cum Harpprecht §. 2. J. Q. M. R. C. O. num. 2. dicitur, quasi *cum modo*, id est, praescripto utendi modo datum. *Commodatum* in vulgari sermone apud latinos saepius confunditur cum Precario, & in vernacula nostra entlehnent pro variis aliis contractibus promiscue sumuntur, ut pro *mutuo*, *locatione*, *conductione*, imò pro contractibus quoque innominatis: unde præcipue attendendum est ad materiam, quæ datur, & modum, quo datur: vel enim materia, quæ datur, est *fungibilis*, & usu consumitur, translatto quoque dominio, ut vinum, frumentum, pecunia &c. & regulariter est *mutuum* (exceptionem infra dabimus) vel materia non est *fungibilis*, & tunc attendendum est ad modum, quo datur. *Gratisne*, an pro alio: si gratis, sed nec ad certum usum, vel tempus, *precarium* erit; si ad certum usum ac tempus, saltem tacite, *commodatum* propriè tale, si pro alio, habente rationem mercedis, contractus *locationis* condu-

tionis dicetur, si pro re, non habente rationem mercedis, ut praestando operam pro libro concessso, *contractus innominatus*, facio, ut des, nuncupabitur. His pro pleniori dicendorum notitia præmissis

Commodatum definitur, quod sit *contractus realis juris gentium, nominatus, bilateralis, bone fidei*, quo res alicui ad certum usum gratis datur, ea lege, ut finito usu eadem res in specie restituatur. Prima particula hujus definitionis suam explicationem petunt ex principiis generalibus, quæ ad Tit. de Paet. præmissis.

Quo res alicui ad certum usum &c. quibus verbis indicatur, quod nec *commodans* usum rei concessæ immaturare revocatione prævertere, nec *commodarius* aliter quam conventum est, re concessa uti, sine furti vitio possit l. 5. §. 8. ff. b. t. §. 2. J. de Oblig. quæ ex delict. Differt per hoc commodatum I. à *Precario*, quod in isto usus rei indeterminatus, & omni momento revocabilis concedatur. II. A *mutuo*, quod in hoc contractu non solus usus, sed dominium transferatur, & res non eadem in specie, sed similis & ejusdem generis restituenda sit. III. A *pignore*, & *deposito*, quod in iis, nequidem usus transferatur, sed creditor, vel depositarius invito domino se pignori

gnori data, vel deposita utentes, furtum committere censeantur d. §. 2. J. de Oblig. quæ ex delict.

Gratis datur, per quod commodatum differt à locatione, & contractibus in-nominatis, ut supra jam insinuavimus. Et licet res commodata DARI dicatur l. 1. §. 1. l. 5. §. 3. & passim ff. b. t. Da-re autem sit dominium transferre §. 14. J. de Att. Hoc tamen casu hanc signifi-cationem non habere, patet ex l. 8. l. 9. ff. b. t. §. 2. J. Q. M. R. C. O. Knip-schildt de Contract. exercit. 3. num. 16.

Ea lege, ut res eadem in specie &c. quia tantum conceditur usus, salva rei substan-tia, unde res usu consumptibili-les mutuari quidem, sed non commoda-ri possunt, nisi forte ad pompam, vel ostentationem l. 3. §. fin. & l. seq. ff. b. t.

³ Commodatum nonnulli dividunt in proprium, & impro prium, vel, ut alii, in regulare, & irregulare. Proprium & regulare dicunt esse illud, cui paulo ante data definitio competit. Improprium vero, & irregulare, quod à na-tura commodati deflebit, ut, quando merces intervenit, aut transfertur do-minium, aut in commodantis tantum, vel utriusque simul utilitatem contra-hitur, aut denique, quando res ad in-certum usum contrahitur. Fundamentū

hujus divisionis se reperisse autumant in §. 2. J. Q. M. R. C. O. in illis verbis: Commodata autem res tunc PROPRIE intelligitur, si nulla mercede accepta &c. Mantic. de Tacit. & Ambig. convent. l. 9. tit. 2. num. 1. Lauterbach. ad ff. b. t. §. 4. Verum distributionem hanc non esse le-galem, melius & verius scribunt Moz-zius de Contract. ad tit. commod. art. de Divis. commod. num. 7. & Knipschildt de Contract. exercit. 3. Q. 1. num. 1. Et enim, si merces interveniat, jam non commodatum, sed locatio: si dominium transferatur, Mutuum, si ad incertum usum, Precarium erit. Sin vero in solius comodantis, aut utriusque utilita-tem contrahatur, illud non impro-prium, sed proprium commodatum es-se, constat ex l. 5. §. 10. & l. 18. princ. ff. b. t. Irregulare tamen eo sensu dici posset, quod commodatum non æquè frequenter in solius comodantis uti-litatem contrahatur; Commodatum enim plerumque solam utilitatem continet ejus, cui commodatur, ait Ulpianus in l. 5. §. 2. ff. b. t. Num de jure germanico tale commodatum irregulare detur, in quo dominium in commodatarium transfe-ratur, consule Schilterum in prax. Jur. Rom. exercit. 25. §. 4. & seq. & Stryck. in U. M. ad b. t. §. 5. & seq.

§. II.

De Commodante, & Commodatario, nec non de Commo-dati objecto.

S U M M A R I A.

4. Circa comodantem traditur Regula generalis, quæ, circa quas personas obtineat, specific declaratur. 5. Commodatum accipere potest, qui alias ad contrabendum non est inabilis. 6. Quomodo, & quando Pupillus comodato rem accipere posse, declaratur. 7. Quæ res in specie comodari possint?

Cir-